

ved Nørrebro's Sporvei som Reserverkonduktør, men Fortjenesten derved er meget ubestemt og ringe, da han kun faar, hvad de faste Konduktører give ham for at kjøre enkelte Ture. Fast Konduktør kan han ikke blive, fordi dertil kun antages arbejdsføre Folk, og Kundst heller ikke, fordi han mangler Kræfter i højre Arm til at føre Bremsapparater. Han anfører tillige, at han i 1864 blev angreben af Tyfus, for hvilken han behandlede paa forskellige Læsestæder, og spører endnu jevnlig Virkningerne af denne Sygdom ved Svimmelhed, Mæthed og Mavesmerter. Han har stadig søgt Lægehjælp for at fjerne disse Under samt Virkningerne af Skudsåret, uden at dog nogen Bedring er indtraadt. De forskellige Læger have konstateret Tilstedeværelsen af Skudsåret og erklæret, at hans Førlighed formentlig var svækket derved, uden dog positivt at kunne udtale nogen Dom om, i hvilken Grad det er Tilfældet. Han henstiller derfor til Thingets Overveelse, om han ikke for Statens Regning kunde blive undersøgt af en eller flere anerkjendte Læger, for at disse kunde afgive deres Mening om hans Førlighedstilstand, da intet Hensyn er blevet taget til de af ham selv indsendte Lægererklæringer, der gik ud paa, at han var svækket.

Under Henvisning til Betænkningen under Nr. 72 gjør Udvalget ingen Indstilling.

91. Fra Cand. phil. P. Lund af Kjøbenhavn om Understøttelse i videnskabeligt Viemed. (Indbragt den 20de Februar 1885 af Folkethingsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds, Th. Nielsen).

Andrageren ansøger om, at der paa Finantsloven maa blive ham bevilliget 2,000 Kr. som Bidrag til Udgielsen af et større historisk arkæologisk Arbejde om Jesu virkelige Udseende og de forskjellige Maader, hvorpaa han i ældre Tider blev afbildet. Uden Understøttelse vil formentlig et saadant Værk, der maa udføres med mange Træsnit, ikke her i Landet kunne udkomme, idet neppe nogen Boghandler vil forlægge det, medmindre Omkostningerne ved Træsnittenes Udførelse ad anden Vej dækkes. De meget vidtløftige Studier og Undersøgelser, hvoraf Arbejdet er et Resultat, har Andrageren udført for sine egne Midler, men disse ere nu opbrugte, og han kan derfor ikke se Arbejdet offentliggjort uden Understøttelse. Da Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet ikke har fundet Anledning til at stille noget Forslag i den Retning, henvender Andrageren sig til Folkethinget, da han formener, at hans Arbejde har ført til Resultater, hvis Offentliggjørelse maa have nogen Betydning.

Udvalget gjør ingen Indstilling.

92. Fra Grosserer=Societetets Komite i Kjøbenhavn om, at der paa Finantsloven maa blive bevilget de nødvendige Midler til Oprettelsen af et Handelsdirektorat. (Indbragt den 20de Februar 1885 af Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 7de Valgkreds, C. Hage).

Andragendet er saalydende:

„Grosserer=Societetets Komite henvender sig til den høie Rigsdag med den Anmodning, at denne paa den foreliggende Finantslov vil bevilge de nødvendige Midler til Oprettelsen af et Handelsdirektorat. Komiteen fremsætter denne Anmodning i Handelsstandens Navn, ikke blot ifølge sin Stilling og sit eget Initiativ, men efter særlig Bemyndigelse, idet Ønsket om Oprettelsen af en saadan Centralmyndighed for de Handel og Skibsfart omfattende Anliggender har været udtalt og gjentaget paa Handelsmøder og Børsmøder under almindelig Tilslutning fra alle Sider. Paa Mødet den 4de Februar d. A. opfordrede den talrige Forsamling, næsten med Enstemmighed, Komiteen til at bede den høie Rigsdag om at lade denne Sag nyde Fremme, og indtil de seneste Dage har man fra forskellige Sider i Provindserne modtaget Tilfjendegivelse af, at Kjøbmandstanden der ganske tiltræder denne Opfordring. De livlige Ønsker, som i de senere Aar ere komne til Orde i Handelsstanden om at opnaa en fuldgjærende Repræsentation, dels selvstændig i et Handelskammer, dels i Administrationen gennem et Handelsdepartement, finde deres For-